Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Nejat Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri: Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3, Maltepe - ANKARA ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/3 A ● Yıllık Abone bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri.

SAYI: 32
23 HAZİRAN 1978
250 KURUŞ

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Hükümet yabancı petrol şirketlerinin üzerine kararlı bir biçimde gitmelidir

ATAŞ'ın devletleştirilmesi ertelenemez

Türkiye'nin en kritik durumlarında petrol üretimini durduran ATAŞ rafinerisine sahip olan yabancı şirketler Türk hükümetinin kendilerine olan 180 milyon dolar borcunu ödemesini istiyorlar.

Yabancı petrol şirketlerinin sahip olduğu Mersin'deki ATAŞ Rafinerisi Türkiye büyük bir enerji bunalımı içinde bulunurken Türk hükümetleriyle alay edercesine üretimi canı isterse durdurup canı isterse sürdürüyor. Yabancı şirketler geçtiğimiz haftalarda da Türk hükümetinden 180 milyon dolar alacakları olduğunu ileri sürerek üretimi durdurdu. CHP hükümeti bunun üzerine Petrol Yasasının bir maddesine dayanarak ATAŞ'ın belirli bir süre sonunda üretime başlamaması durumunda millileştirileceğini açıkladı. Fakat bu sürenin bitimine iki gün kala üretime geçen ATAŞ iki gün sonra yeniden durduruldu.

Bu son durum yabancı petrol şirketlerinin Türk hükümetini ciddiye almadığını gösteriyor. Kuşkusuz bu tavırda CHP hükümetinin kararsızlığının da büyük payı bulunuyor. Önceleri "rafineriye el koyarız" diyen Enerji Bakanı Deniz Baykal daha sonra "Bu iş sağcılık, solculuk meselesi değildir, önemli olan ATAŞ'ı tam kapasite ile çalıştırabilmektir" diyordu.

ATAŞ'ın devletleştirilmesi ve tüm enerji kaynaklarının halk yararına üretime geçirilmesi ancak kararlı bir politikanın uygulanması ile gerçekleşebilir. Bu kararlı politikayı ise CHP uygulayamaz.

Ücret artışlarının pahalılığın nedeni olmadığını istatistikler gösteriyor

ARTAN FİYATLAR KARŞISINDA ÜCRETLER YETERSİZ KALIYOR

● GEÇTİĞİMİZ GÜNLERDE YARGITAY'IN TOPLU SÖZLEŞME SÜRELERİNİN 4 YILA ÇIKARILMASINA OLANAK VEREN VE İRADE BEYANLARINI YASAKLAYAN KARARLARI VE HER İKİ KARARIN DA HEMEN UYGULANMAYA KONULMASI, TOPLU SÖZLEŞME DÜZENİNE YÖNELEN SALDIRILARIN İLK İŞARETLERİDİR. FİYATLARIN BIRAKALIM YILDAN YILA ARTMAYI, AYDAN AYA YÜKSELDİĞİ BİR ÜLKEDE TOPLU SÖZLEŞME SÜRELERİNİN 4 YILA ÇIKARILMASI KİMLERİN ÇIKARINA HİZMET EDECEKTİR ?

(Haberi 4. sayfada)

Sovyetler Birliği ile Siyasi Belge imzalandı

"SİYASAL BELGE"NİN, BÖLGEDE VE DÜNYADA BARIŞIN GÜÇLENDİRİLMESİ AMACINA HİZMET EDEBİLMESİ İÇİN, İŞÇİ SINIFINI VE TÜM EMEKÇİLERİ YORULMAK BİLMEYEN BİR MÜCADELE BEKLİYOR.

SON ZAMDAN SONRA KÖMÜR EN PAHALI YAKACAK OLDU

Geçtiğimiz günlerde kömür fiyatlarına yaklaşık olarak yüzde 250 oranında zam yapıldı. Emekçi halka kış boyu kan kusturan kömür derdi, önümüzdeki kış artan boyutlarda devam edecek. Kömür kuyrukları uzayacak. Kömür gibi, ancak kışın kullanılan bir mala yaz günü zam yaparak halkın tepkisini azaltabileceğini düşünen Ecevit hükümetinin bu uygulamasına karşı Maden-Mühendisleri Odası bir açıklamada bulundu. Açıklama şöyle:

"Yeni kömür fiyatları, kömürle ısınan geniş halk yığınları açısndan olumsuzdur. Kış aylarında yakacak yakıt bulamayan geniş halk yığınları bu yüksek fiyatlardan sonra yakıt bulma bir yana, bulduğu yakıtı satın alamaz olacaktır. Bu nedenle denebilir ki, 1978 yılının kış aylarında yakıt sorunu etkili bir biçimde kendini gösterecek, halk, deyim yerinde ise tir-tir üşümek zorunda kalacaktır.

Yeni kömür fiyatlarının tesbitinde gözlenen ikinci olumsuz nokta nakliyat fiyatlarındaki farklılıklar nedeniyle fiyatların bölgelere göre ayrı ayrı tesbit edilmesidir. Bu tür bir uygulamaya göre, örneğin kış aylarının çok soğuk ve şiddetli geçtiği ve de yoksul halkın yaşadığı Doğu Anadolu bölgesindek kömür fiyatları, son derece yükset boyutlara varacaktır. Çünkü kömür üretim birimleri, genellikle Batı Anadolu bölgesinde bulunmaktadır."

Faşist saldırılar kanlı bir biçimde sürüyor

Hatay'da ikinci bir Malatya yaratılmak isteniyor

Hükümetin 12 Mart'tan tecrübeli İçişleri Bakanı asayiş konusunda başını dertten kurtaramadı henüz. Hâlâ "kaynak" aramakla meşgul görünen hükümet açıklamalar yapadursun, faşist saldırılar yoğun ve kanlı bir biçimde sürmeye devam etmektedir.

Hatay'da meydana gelen son olaylar bu anlamda son derece öğretici olmaktadır. Mahalli seçimlerde MHP'den Antakya Belediye Başkanı adayı olan Oğuz Karabay, daha sonra "davadan dönüp" AP'ye kayınca, Hatay'da hazırlanan yeni provokasyonlar için de malzeme sağlamış oldu. Malatya benzeri olaylar yaratmaya çalışan faşistler, Hamit Fendoğlu yerine bu kez Oğuz Karabay'ı seçtiler.

Karabay'ın evine atılan bomba sonucunda, eşi ve çocuğu ağır biçimde yaralandılar. Bunun ardından, faşistler köşe başlarını tutarak halkı galeyana getirmeye çalıştılar. "Aleviler sünnilere saldıracak", "Sünniler Alevilere saldıracak" gibi söylentiler şehre kasıtlı olarak yayıldı. Daha sonra da Eğitim Enstitüsü, ülkücüler tarafından işgal edildi. İlerici öğretmenler dövülerek komaya sokuldular. Eğitim Enstitüsü öğrencilerinin ailelerine "çocuğunuz öldürüldü, gelin cenazesini alın" diye telgraflar çekilerek panik daha da yaygınlaştırıldı. Hatay'da gelişen bu son olaylar, yeni bir Malatya operasyonunun sahneye konma girişimleriydi, ancak faşist provokasyon Malatya'daki boyutlara ulaşamadı.

ONBEŞ GÜNDE BİR

DONDURMA

Başlığa bakıp da bu sıcak yaz günlerinde herkesin özleyip aradığı dondurmadan söz açmak istediğim sanılmasın. Gerçi ulu bir çınarın altında, veya suyun tatlı şıpırtısını duya duya bir deniz kenarındaki salaş gazinoda dondurmanızı yudumlarken dereden tepeden konuşmak, yayda güneşin batışını seyre dalarak günlük kaygılardan bir süre için olsun uzaklaşmak bile herhalde pek keyifli olurdu.

Ama gel gör ki, bu küçücük zevkler bile artık çoğumuz için hayal olarak kalma durumunda. Bir kez, büyük kentlerimizde çoluk çocuğumuzla bir arada akşamüstü günün yorgunluğunu çıkarabileceğimiz ehven fiyatlı yanına yanaşılır bir kır kahvesi veya kıyıda gazino bulmak ne

(Devamı sayfa 4 te)

Nihat SARGIN

kılçık

İşgüzar

Gazeteler Türkiye'yi resmen ziyaret eden Danimarka Sosyal Güvenlik Bakanı Bayan Eva Gredal'ı karşılayan bizim Sosyal Güvenlik Bakanının yazdığı şiiri yayınladılar. İlk mektep çocuklarının bile yapmayacağı bu ciddiyetsizliği nasıl yapmış bizim Bakan acaba?

Sorunun cevabı Bakanın adında. Malum ya, Bakanın adı İŞGÜZAR. ✩

"İnsan hakları" çığırtkanı batılı emperyalistler, Afrikayı ellerinden kaçırmamaya çalışıyor

● ZAİRE'NİN ŞABA BÖLGESİNE BATILI EMPERYALİST ÜLKELERİN MÜDAHALESİYLE BAŞLAYAN GELİŞMELER, ASYA'DA SÜRÜLÜP ATILAN EMPERYALİZMİN, AFRİKA'DA DA SON MEVZİLERİNİN TEHLİKEYE GİRMESİ ÜZERİNE BAŞLATTIĞI SALDIRGANLIĞIN SOMUT ÖRNEKLERİNİ OLUŞTURUYOR.

● TÜM ZAİRE'DE GEÇEN YILA ORANLA İŞSİZLİK ÇIĞ GİBİ ARTMIŞ, HALKIN SATIN ALMA GÜCÜ GÖRÜLMEMİŞ ÖLÇÜDE AZALMIŞTIR. BÜTÇE AÇIĞI 340 MİLYON DOLAR, ZENGİN MADEN YATAKLARINA RAĞMEN, ÜLKENİN DIŞ BORÇLARI İSE 2 MİLYAR DOLARDIR.

(Yazısı 3. sayfada)

16 Haziran toplantılarla kutlandı

Türkiye işçi sınıfının 15-16 Haziran 1970 direnişi, bu yıl da birçok merkezde değişik programlarla anıldı. "Varlığından, gücünden, toplumsal öncülüğünden bazı çevrelerce kuşku duyulan-hatta inkar edilen- işçi sınıfının varlığını da, niteliklerini de açık ve keskin gözler önüne seren" bu büyük direniş konusunda, günümüze ışık tutan önemli değerlendirmelerin de yapıldığı anma toplantıları, işçilerin, emekçilerin geniş ilgisi ile yapıldı.

İstanbul'da İşçi Kültür Derneği İstanbul Şubesi tarafından 16 Haziran'da Bakırköy Halkevi Salonunda düzenlenen gecede, Petrol-Kimya İş Sendikası eski genel Başkanı Dinçer Doğu'nun yaptığı kapsamlı değerlendirme konuşmasının ardından Merter Kültür Derneği'nin folklor oyunları ekibi bir gösteri yaptı. Programın ilginç bir bölümü de, Ankara ve İstanbul İşçi Kültür Derneği Şubelerinin işbirliği ile hazırladıkları ajitprop oyun gösterisiydi. Derneğin, başta tiyatro ve müzik olmak üzere tüm bölümlerinin ortak çalışması ile başarılan bu gösteri, 15-16 Haziran direnişini ön saflarda yaşamış ve yönetmiş olan işçilerin anlatım ve geniş katkıları ile bütünleniyordu. 17 Haziran'da Bursa'da spor salonunda ve Ankara'da İşçi Kültür Derneği'nin Maltepe'deki kendi salonunda düzenlediği programlarda da yer alan bu gösteri, 15-16 Haziran direnişine işyerlerinde yürüyüş kolu başları olarak öncülük etmiş olan işçilerle el ele ve omuz omuza oluşturulmuştur.

Bursa'da Spor Salonunda binleri bulan işçi ve emekçi ile birlikte yapılan anma programında Genç Öncü Genel Başkanı Abdurrahman Atalay konuştu. Toplantı Genco Erkal'ın Nazım Hikmet'ten sunduğu şiirlerin coşkusu ile bütünlendi.

Tarabya'daki kazanın bozuk lastikler nedeniyle olduğunu belirten İETT şoförleri direnişe geçti

İETT şoförleri, lastiklerdeki hataların şimdiye dek bir çok kez kazalara neden olduğunu belirttiler ve Tarabya'daki kazayı da bir iş cinayeti olarak nitelediler.

(Ayrıntılı haber 2. sayfada)

TİP GENEL BAŞKANI BORAN

"Ecevit dışta ve içte sermayeye güvence veriyor"

"IMF'NİN VE DİĞER EMPERYALİST KURULUŞLARIN BORÇLAR VE KREDİLER KONUSUNDA İLERİ SÜRDÜKLERİ ÖN KOŞULLARI KABUL ETMEKLE TÜRKİYE'NİN EMPERYALİZME BAĞIMLILIK BAĞLARI DAHA DA SIKILANMIŞTIR. BAŞBAKAN ECEVİT AMBARGO KALKTIKTAN SONRA ABD İLE İLİŞKİLERİN DAHA SAĞLAM ESASLARA OTURACAĞINI SÖYLEMEKTEDİR."

(Yazısı 4. sayfada)

ÇARK

SERMAYENİN OYUNLARI

CHP iktidar olalıberi, Başbakan Ecevit diyar diyar dolaşıyor. Türkiye'de olduğu sıralar da en yoğun işlerinden biri yabancı konukları kabul etmek.

CHP can güvenliğini sağlamak, pahalılığı önlemek için iktidar oldu. Bugüne kadar sözünü yerine getiremedi. Ama, mesafeler alındığına, sorunların büyük ölçüde çözüme doğru gittiğine, yakın zamanda büyük ölçüde çözümleneceğine ilişkin nutuklar dinliyoruz.

Muhalefet partileri ise anarşiden yakınıyorlar, pahalılığın arttığını, bayrağa saygısızlık yapıldığını, bu ülkenin sahipsiz olmadığını haykırıp duruyorlar. Birden bire hepsi, vatansever, bayraksever, işçi-emekçi dostu kesildiler.

Büyük bir sis perdesine büründürülen bu ortamda, dikkatlice bakanların gördüğü manzara şudur: İçinde bulunduğumuz sorunlar Türkiye dışındaki bazı güçleri tatmin ederek çözülmek istenmektedir. Muhalefet ise, böyle bir çözüme karşı olduğu için değil, efendilerine daha çok yaranmak telaşı içinde çırpınmakla işçileri emekçileri şaşırtmaya uğraşmaktadır.

Bugüne kadarki siyasi iktidarlar, ne zaman toplumsal sorunların altından kalkamayacak hale gelseler, ne zaman sıkıştırılsalar, derhal ülkemize yönelik bir dış tehlikeden bahsederler. Onlara göre, nerede bir ilerici hareket olursa orada dış tehlike vardır, orada bayrağa saygısızlık edilmiştir. Ama şimdi Ecevit'in gün gece demeden, durmak bilmeyen gezilerinden anlaşıldığına göre, Türkiye'nin sorunları burada değil, dışarda çözülmeye çalışılıyor. Türkiye ekonomisiyle, askeri gereksinimleriyle, politik tercihleriyle emperyalizm tarafından adeta esir alınmış durumda. Bu nedenle sorunlar burada değil, Amerikan Senatosu'nda, Başkanlık sarayında, büyük bankaların idare meclislerinde, Avrupa'daki kimi ülkelerin bakanlıklarında çözüme kavuşturulmak isteniyor. Gerçekten bir dış tehlike olduğu, ama bu dış tehlikenin ilerici hareket içinde değil, bugüne kadar iktidar olanların eliyle yürütüldüğü kör kör gözüm parmağına ortada.

Bu arada adeta müjde diye söylenen haberler var. Borçlarımız erteleniyormuş, yeni borçlar bulunuyormuş, döviz sıkıntımız giderilecekmiş.

Acaba bütün bu pazarlıklar kimin sırtından yapılıyor? Tüm sorunlar işçilerin emekçilerin omuzlarına yığılmış durumda. Beklenen, gün günden artan bu yükün hafifletilmesi ve giderek ortadan kaldırılmasıdır. Bunca haberler bize müjde diye verildiğine göre, böyle bir sonucu beklemek en tabii hakkımızdır. Ama gelin görün ki, vatan-millet adına, ülkemizin geleceği adına, işçilere, emekçilere, gençlere, daha güzel bir geleceğe ulaşmak adına, yeni yeni yükler getirilmek istenmektedir. Bunlardan biri de ücretlerin dondurulması girişimidir.

Gizli bir vergi olarak işleyen enflasyon ve gittikçe artan pahalılık bırakın ücretlerin dondurulmasını, her geçen gün geriletmektedir. Şimdi, ücretlerin dondurulması adı altında, işçilerin emekçilerin yaşamını yaşam sınırının en alt düzeylerine indirmek istiyorlar. Ücretlerin dondurulmasının altında yatan gerçek budur.

Peki, bunca üretilen zenginlik kimin cebine giriyor? Elbette patronların, tüccarların, büyük toprak sahiplerinin, ve şu sorunlarımızı halletmek için kapılarına dayandığımız emperyalistlerin.

Bir tarafta iktidar, bir tarafta muhalefet. Bizlere de ikisinden birini seçmek hakkı, özgürlüğü tanınmış. O ki tutsak olmuşuz sermayeye, kimi seçeceğimizi de onlar belirliyorlar. Öyle ya alemin akıllısı onlar.

Ama görmüyorlar ki, dağlar-taşlar, "Kahrolsun emperyalizm", "NATO'ya Hayır" "Faşist Odaklar Dağıtılsın, Katillerden Hesap Sorulsun", "Yaşasın Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm Mücadelemiz" diye haykırıyor.

Yavuz ÜNAL

İETT şoförleri direnişe geçtiler

Tarabya faciası insan yaşamına değer verilmeyişinin bir örneğidir

İSTANBUL'DA TARABYA'DA BİR BELEDİYE OTOBÜSÜNÜN DENİZE UÇMASI SONUCU 20'DEN FAZLA YURTTAŞIMIZIN YAŞAMINI KAYBETTİGİ KAZANIN NEDENİ OLARAK, HATALI LASTİKLER GÖSTERİLİYOR.

İETT Levent garajındaki 120 otobüste görevli 800 sürücü ve biletçi 18 Haziran Pazar sabahı otobüslere takılı yabancı marka bir lastik değiştirilinceye kadar sefere çıkmayarak direnme kararı aldılar.

Konuyla ilgili olarak yaptığı açıklamada DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası İETT Şube Sekreteri "otobüsün Tarabya'da denize uçmasının nedeni yabancı menşeli bir cins lastiktir. Bu lastikler 12 kattır, oysa ağır yük taşıyan araçlarda 12 kat değil, 16 kat lastik kullanılması zorunludur." dedi.

İETT şoförleri, lastiklerdeki hataların şimdiye dek bir çok kez kazalara neden olduğunu belirttiler ve Tarabya'daki kazayı da bir iş cinayeti olarak nitelediler.

KAPİTALİZMİN İNSAN YAŞAMINA VERDİĞİ DEĞER

Hatalı yapılan uçakların yaptıkları kazalar sonucu yüzlerce insanın ölmesi, depreme karşı yeterli önlemler alınması sonucu onbinlerin telef olması, ve son olarak da hatalı lastik kullanıldığı için Tarabya'da meydana gelen kazada 20'den fazla yurttaşımızın yaşamından olması, artık çağını doldurmuş olan bu batasıca kapitalist düzenin baskı, sömürü ve cinayetlerin yanısıra insan yaşamına da ne denli az değer verdiğinin somut bir örneğidir. Her gün işkazalarında canlarından olan işçiler, trafik kazalarında telef olan yurttaşlar patronların biraz daha çok kâr etmek için en basit önlemleri bile hiçe saymalarının, yani bu düzenin kurbanlarıdır.

Artan fiyatlar karşısında ücretler yetersiz kalıyor

Gazdan beze, yağdan tuza derken ekmeğe de zam geldi. Fiyatlar dört nala yükselmeye devam ediyor. Hayat pahalılığı geçim sıkıntısı, işçi ve emekçi kitlelerin belini gün be gün daha da büküyor. Çalışma ve yaşam koşularımız büsbütün ağırlaşıyor.

Sendikalı işçiler olarak, yükselen fiyatların sırtımıza yıktığı geçim yükünü biraz olsun hafifletebilmek için sendikal haklarımız en iyi biçimde kullanmak için mücadele ediyoruz.

Toplu sözleşmelerle ve grevlerle ücret artışı iş güvencesi talep ediyoruz. Sendikasız ya da işveren ortağı sarı sendikaların çemberindeysek devrimci sendikalarda örgütlenme mücadelemizi sürdürüyoruz.

Sendikal haklardan yoksun isek memurların öğretmenlerin teknik elemanların grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı mücadelesine katılıyoruz.

> Ekonomik demokratik mücadelenin yetmezliğini yaşam içinde kavrıyor, hayat pahalılığının zorlu mücadelerle kazandığımız ücret artışlarını silip süpürdüğünü görüyoruz.

Fiyat artışlarının, işsizliğin, yokluğun borçluluğun ve tüm öteki sorunlarımızın kapitalist sömürü düzeninden Kaynaklandığının bilincine varıyoruz. Kapitalist sömürüye ve baskıya tümden son vermek, siyasi iktidarı burjuvaziden devralmak için Partimizin saflarında gücümüzü birleştiriyor, sosyalizm mücadelesinin bayrağını yükseltiyoruz.

> Sermaye, ücret artışlarının maliyetleri yükselttiği ve dolayısıyla fiyat artışlarına yol açtığı masalını yeniden gündeme getiriyor. Sermaye, hayat pahalılığının sorumluluğunu ücret artışlarına, yüklerken yalan söylüyor.

Sermaye sözcüleri diyor ki, "Sendikal haklar çok kötü kullanılmaktadır. Ekonomiyi altüst etmektedir, ülkeyi dar boğazlara sürüklemektedir. Toplu sözleşme düzeninin artık dokunulmaz olmaktan çıkarılmasının zamanı gelmiştir."

Sermayenin "vatan millet" adına yükselen bu feryatlarına Başbakan Ecevit'te aynı ifadeleri kullanarak katılıyor.

Sermaye sözcüleri toplu sözleşme düzeninin ülke ekonomisini altüst ettiği, fiyat artışlarını sörüklediği feryatları ardında yeni saldırı planları tezgahlanıyor İşçi sınıfının mücadele içinde kazandığı hakları tehdit ediyor. Başbakan Ecevit'in de, sendikal hakların "çok kötü kullanıldığı" ve "toplu sözleşme" düzeninin çığırından çıktığı" yolundaki açıklamaları bu tehditin önemini ve ciddiyetini ortaya koyuyor. Başbakanın açıklamaları sermaye çevrelerinde "cesurca atılmış olumlu bir adım" olarak memnunlukla karşılanırken işçi ve emekçilerin bu açıklamalar üzerinde dikkatle durmasını gerektiriyor.

Geçtiğimiz günlerde Yargıtay'ın toplu sözleşme sürelerinin 4 yıla çıkarılmasına olanak veren ve irade beyanlarını yasaklayan kararları ve heriki kararın da hemen uygulanmaya konulması, toplu sözleşme düzenine yönelen saldırıların ilk işaretleridir. Fiyatların bırakalım yıldan yıla aydan aya yükseldiği bir ülkede toplu sözleşme sürelerinin 4 yıla çıkarılması kimlerin çıkarına hizmet edecektir?

> İşçilerin işveren ortağı sarı sendikaların çemberini yarmasını ve gerçek işçi sendikalarının çatısı altında örgütlenmesini kolaylaştıran irade beyanlarının yasaklanması hangi güçlerin işine yarıyacaktır?

Toplu sözleşme düzeninin dokunulmaz olmaktan çıkarılması, ücret artışlarının dondurulması, hangi şınıfa karşı hangi sınıfın çıkarlarını koruyacaktır?

Fiyat artışlarının gerçek nedeni kapitalist sömürü düzeninin işleyiş yasalarıdır. Pahalılığın gerçek sorumlusu doymak bilmez kâr hırsları uğruna yabancı sermaye ile ortaklaşa işçi ve emekçi yığınları ezen sömüren baskı altında tutan işbirlikçi büyük sermayenin egemenliğidir.

İşçi sınıfımız, sermayenin kazanılmış haklarına, sendikal özgürlüklerine yönelen saldırıları karşısında susmayacaktır. Ekonomik mücadele birliğini ve örgütlülüğünü güçlendirerek en etkin bir biçimde sesini yükseltecek, kazanımlarına sahip çıkacaktır.

Kazanımlarına yönelen saldırılara karşı Türkiye işçi sınıfı, siyasi iktidar mücadelesinin önderi partisinin saflarını sıklaştırarak kapitalizme karşı sosyalizm için mücadelenin bayrağını yükselterek cevap verecektir.

*

Hayat Pahalılığı, artan fiyatlar karşısında büsbütün ağırlaşan yaşam koşulları, geçim yükü yanlız Türkiye'li işçi ve emekçilerin sorunu değil. Emperyalist-kapitalist sistem içinde yer alan kapitaist, bağımlı kapitalist tüm ülkelerde yaşıyan işçi ve emekçiler de aynı sorunla karşı karşıya.

Türk Sanayicileri ve İş Adamları Derneğinin (TÜSİAD) aylık yayın organında verilen bir tablo bu gerçeği gözler önüne seriyor. TÜSİAD'ın yayınındaki tablo şöyle:

1970-1976 döneminde fiyat artışları	
ABD	% 43,3
İngiltere	%99,7
Fransa	58,2
İtalya	79,2
İsrail	%228,2
Yunanistan	%91,3
Belçika	%58
Türkiye	%158,9

Tablo şöyle özetlenebilir. 6 yıllık bir dönemde en gelişmişleri de dahil tüm kapitalist ülkelerde fiyatlar en az %45 dolayında artmış...

TÜSİAD'ın açıklaması bu kadar. Günümüz dünyasında fiyatların artmadığı ülkelerin varolduğunu söylemeye onların dili varmamış.

Sosyalist ülkelerde fiyatlar artmıyor. Ya da fiyatlar artsa bile bu artış, daima ücretlerin gerisinde kalacak biçimde düzenleniyor. Tabi sosyalist devlet tarafından..

Örneğin Sovyetler Birliği'nde gaz, elektrik, telefon ve ısıtma hizmetlerinin fiyatları 1948'den beri bir kuruş yükselmemiş. Tren, otobüs, tramvay ve uçak biletlerinin fiyatları da 1948'deki fiyatlar. Ekmek, un ve tarım ürünlerinden mamul tüm gıda maddlerinin fiyatları 1954 den beri aynı. Yine et, süt et ve sütten mamul tüm maddeler ile diğer hayvansal gıda maddlerinin fiyatlarına 1962 den bu yana bir kuruş zam gelmemiş.

Ev kiraları 1928 den bu yana aynı. Üstelik de her yıl ortalama 11 milyon Sovyet vatandaşı devlet eliyle yaptırılan, merkezi sistemle aydınlatılan, ısıtılan ve her türlü gereksinmelerine uygun yeni konutlara taşınıyor. Eğitim ve sağlık hizmetleri tüm sosyalist ülkelerde oluduğu gibi parasız...Ve tüm vatandaşlar bu hizmetlerden yararlanma konusunda eşit olanaklara sahip.

Benzeri durum Bulgaristan için, Polanya, Çekoslovakya, Macaristan, Doğu Almanya ve Küba için tüm sosyalist ülkeler için gerçek. Yaşanan ve yadsınması olanaksız bir gerçek..

Güneş balçıkla sıvanmıyor. Türkiyeli Sanayicilerin ve "iş adamları"nın bu gerçeği yoksayması, Türkiyeli işçi ve emekçilerin giderek yükselen sayıları ve bilinçleri ile bu gerçeği kavramasını engelliyemiyor. Sosyalist ülkeler üzerine durmaksızın işletilen yalan makinalarına rağmen.

BANKA İŞKOLUNDA EN İLERİ SÖZLEŞMEYİ SOSYAL-İŞ İMZALADI

Sosyal-İş Sendikası ile Osmanlı Bankası A.Ş. arasında 2. Dönem Toplu-İş Sözleşmesi görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması ve Uzlaştırma Kurulu kararının da sendika tarafından kabul edilmemesi üzerine 25.5.1978 günü GREV kararı alınmıştı.

Grev ilanının işyerlerinde asılmasından sonra geçmesi gerekli yasal süre içinde işverenle yapılan görüşmeler sonunda anlaşma sağlanarak toplu-iş sözleşmesi imzalanmıştır. İmzalanan toplu-iş sözleşmesi ile;

1- Türkiye'de İLK KEZ banka işçileri 40 saatlik haftalık çalışma saatine kavuşmuşlardır.

2- Ücretlere 1. yıl; 1200+%50, 2. yıl; %20+1000.- TL ücret zammı ve ilaveten kıdem zammı sağlanmıştır. Böylece işçi ücretleri %100'ün üzerinde artırılmıştır.

3- Göreve göre en düşük ASGARİ ÜCRET 4.000.-TL olarak belirlenmiştir. Bu, yasal asgari ücretin 700.- TL fazlasıdır.

4- İşçiler yılda 6 ikramiye alacaklardır.

5- 4 işçi ve 3 işverenden oluşan "Merkez Kurulu" kararı olmadıkça İş Yasasının 13. ve 17. maddeleri uyarınca işçi çıkartılamıyacaktır.

6- İşçilere 1500-4000 TL arasında aylık makam tazminatı verilecektir.

Bunlardan ayrı olarak ayda 1000.-TL yemek parası, 500.-TL yolluk, ayda 500.- TL gece bekçiliği tazminatı, ayda 600.- TL temizlikçi tazminatı, yasal vergi muafiyet sınırı oranında veznedarlara kasa tazminatı ödenecektir.

1500.- TL izin yardımı ve 1500 TL Kuruluş Günü ikramiyesi yılda ödenecektir.

Tüm bunlara ek olarak National ve benzeri makinalarda çalışanlara günde 60.- TL, telefon operatörlerine ayda 400.- TL ödenecektir.

Öğrenim yardımı ilkorta ve yüksek öğrenim için yılda 1000-1500-2000.- TL olarak belirlenmiştir.

Kadın işçilerin 0-6 yaş grubundaki her çocuğu için AYDA 600.- TL KREŞ YARDIMI YAPILACAKTIR.

Kıdem Tazminatları: 1-20 yıl kıdemi olan işçilere her yıl için 40 günlük,

20-25 yıl için 42 günlük,

25 ve fazlası için 44 günlük ücretleri tutarında ödenecektir.

İşyerinin kapanması halinde ayrıca 12 aylık tutarında ek işsizlik tazminatı ödenecektir.

Ayrıca birçok konularda yeni kazanımlar sağlanmıştır.

Türkiye'de Banka İşkolunun en ileri ekonomik ve demokratik kazanımlarını içeren bu toplu-iş sözleşmesi 1.3.1978 tarihinde yürürlüğe girecek ve 31.12.1979 tarihinde yürürlükten kalkarak 22 ay geçerli olacaktır. Ayrıca 1. yıl ücret zamları 1.1.1978'den geçerli uygulanacaktır.

Kocamustafapaşa halkının otobüs sorunu için 10 bin imza toplandı

★ TÜRKİYE IŞÇI PARTISI FATIH ILÇE ÖRGÜTÜ'NÜN KOCAMUSTAFA PAŞA-TAKSIM HATTINA BELEDIYE OTOBÜS SEFERI KOYULMASI IÇIN BAŞLATTIĞI IMZA KAMPANYASI BAŞARIYLA SONA ERDI.

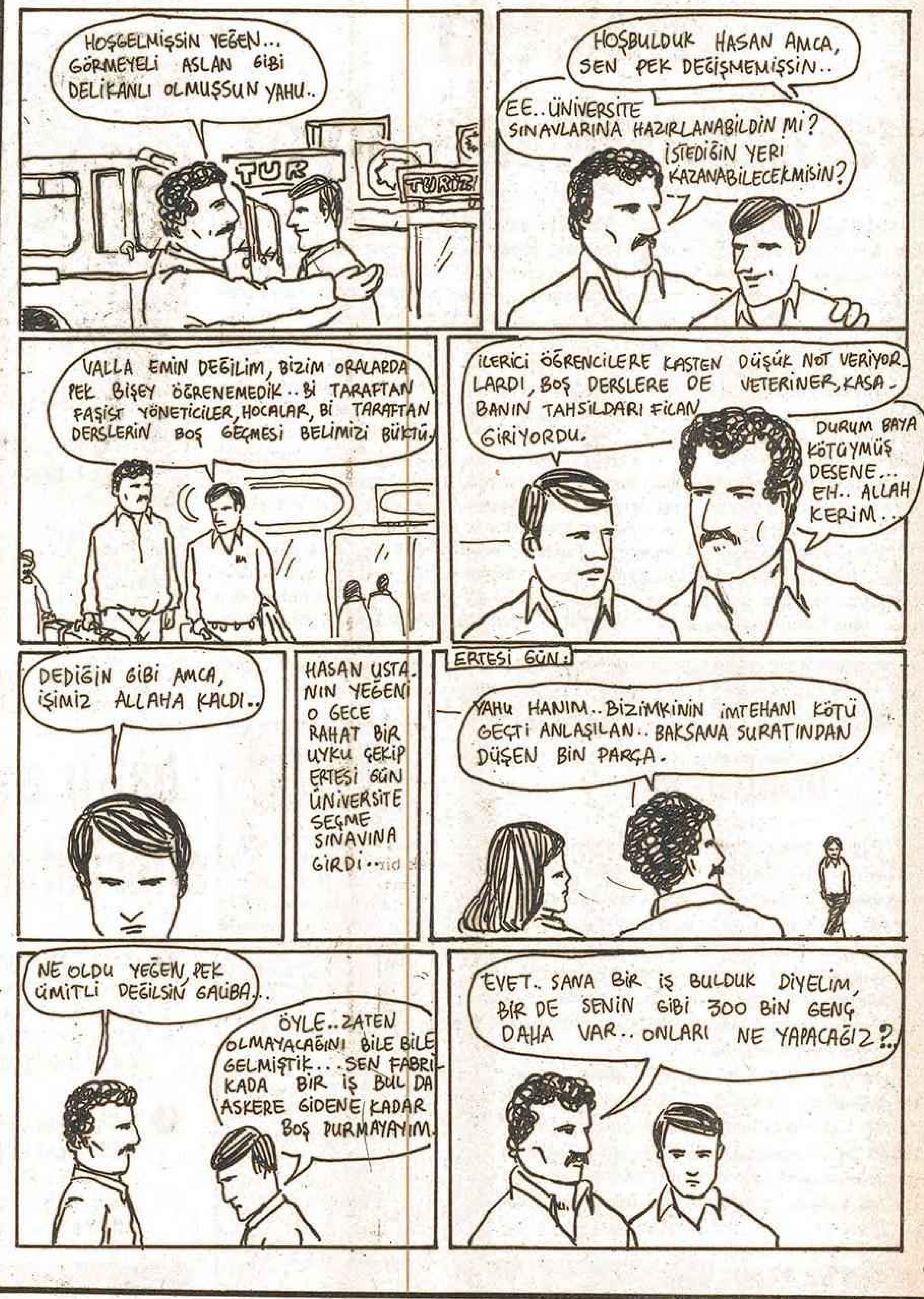
MAHALLE MUHTARLARININ VE SEMT SAKINLERININ DE KATILDIĞI IMZA TOPLAMA ÇALIŞMASI SONUNDA 10.000 IMZA TOPLANDI ★

İstanbul- Fatih ilçesine bağlı Kocamustafapaşa yoğun bir yerleşme bölgesi olduğu halde ulaşım sorununa bugüne kadar belediye hiç eğilmemiş ve semt sakinleri evlerinden işlerine gidene kadar çeşitli zorluklarla karşı karşıya bırakılmıştı. Özellikle Taksim ve Şişli civarında çalışanlar hergün işlerine gidebilmek için iki araç değiştirmek zorunda kalıyorlar ve buna rağmen saatlerce kuyrukta bekliyorlardı.

Bunun üzerine bir bildiri dağıtarak "otobüs sorununun çözümü" için ilgilileri uyaran Türkiye İşçi Partili'ler ilgililerin kayıtsızlığı üzerine semt sakinlerine durumu anlatarak ulaşım sorunlarının çözümü için halkı birlik olmaya çağırdılar.

Bunun için bölgede yoğun bir imza kampanyasına girişilmiş ve Partililer kapı kapı dolaşarak hem semt sakinleriyle sorunlarını tartışmış hem de onların Kocamustafapaşa-Taksim ve Kocamustafapaşa-Şişli arasına otobüs seferi koyulması için belediyeye verilmek üzere imzalalarını almıştır. Bütün semt sakinlerinin sevinçle karşıladığı bu çalışmaya mahalle muhtarları da katılmış ve ilk imzaları kendileri atarak semt sakinlerine örnek olmuştur. Bu çalışmanın sonunda toplanan imza ile birlikte TİP'liler ve 4 mahalle muhtarı Belediyeye giderek toplanan imzaları yetkililere sunmuşlar ve sorunlarının çözümünü istemişlerdir.

Henüz belediyeden bu konuda bir ses çıkmamış olmasına rağmen Kocamustafapaşa sakinleri seslerini duyurabildiklerini ve Türkiye İşçi Partililerin kendi sorunlarının çözümü için gerçekten canla başla çalıştıklarını bir kez daha yaşadılar, gördüler.

BAŞAK

Bafa Gölünün gözü doymaz ağaları

Türkiye'nin ekilir, dikilir topraklarının büyük bir kısmı ağaların elinde. Ağaların gözü doyar mı? Ekilir - dikilir topraklarla yetinmemişler, ormanlara, dağlara, göllere de el atmışlar. Her yere, her şeye sahip çıkmışlar.

Bunlardan bir tanesi son günlerde gazetelere yeniden geçti. Hükümet geçen hafta yaptığı açıklamada Bafa gölünün kamulaştırıldığını açıkladı. Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanı Ali Topuz'un açıklamasında bir noktanın gözden kaçırılmaması gerekiyor. Bakan açıklamasında Bafa gölünün bulunduğu Söke ilçe Asliye Hukuk Mahkemesi'nin tesbit edeceği bedel üzerinden sahiplerine devletin ödeme yapacağını belirtti.

Hükümetin Bafa gölünü kamulaştırma kararı yerinde ve ileri bir karar sayılabilirdi. Devlet kenti malını haksız gasbetmiş olanlardan geri alırken para ödemeseydi. Burası akıl alır iş değil. Medeni Kanunun 641. maddesi açıkça yazıyor: "GÖLLER, DENİZLER VE AKARSULAR DEVLETİN HÜKÜM VE TASARRUFU ALTINDA OLUP, ÖZEL MÜLKİYETE KONU OLAMAZLAR.." Anayasa da yazıyor, "Doğal kaynaklar devletçe işletilir" diye. Yasalar açık, göllerin değil mülkiyeti, işletme hakkı bile özel kişilerin olamaz.

Yasalar böyle yaza dursun; Aksallar ve Özbaşlar adlı iki aile bugüne kadar bu göle iyice sahiplenmişler Ellerinde tapuları bile var. Gölden çevre köylülerinin bir tek balık tutması bile yasak. Göl ağalarının silahlı adamları bugüne kadar kaç yoksulun canına kıydılar. Yıllardır açılan bir sürü dava, verilen yığınla dilekçeden birşey çıkmadı. Göl, yasalara aykırı olarak iki ailenin mülkü olarak kaldı. Göle sahiplenenlerden biri de CHP'nin Genel Sekreterliğini yapmış olan İsmail Rüştü Aksal'ın ailesi.

1927 yılında çıkarılan tapunun miktarı da belli değil. Bu tapuya dayanarak bütün Bafa gölüne sahip çıkan, yıllarca toplumun malı olan gölü işleten ve milyonlarca lira kazanan bu göl ağalarına, şimdi bir de para ödenecek. Böyle şey olmaz. Burada hükümetin yapması gereken hakka hukuku olduğu kadar yasalara da açıkça aykırı olan bu duruma son verildiğini açıklamak ve gölü çevresinde yaşayan köylülerin kuracağı kooperatifin işletmesine bırakmak. Oysa ki Bakan Ali Topuz'un açıklamasına göre göle sahip çıkanlara para verilecek. "Kendi malını satın alan devlet' anlayışı da bir bizim CHP'de var. Öyle ya gölün sahiplerinden İsmail Rüştü Aksal'ın genel sekreterliğini yaptığı CHP'nin kamulaştırması da bu kadar olur.

Gündüz MUTLUAY

Zaire halkının mücadelesi sürüyor

Afrika halkının bağımsızlık ateşi söndürülemez

Son bir ay içinde Afrika'nın en zengin maden yataklarına sahip ülkesi olan Zaire'de batılı kapitalist ülkelerin desteklediği Devlet Başkanı Mobutu yönetimine karşı başkaldıran Katanga halkının "zavallı beyazlara' reva gördüğü insanlık dışı davranışlar burjuva basınında ballandırıla ballandırıla anlatıldı. "Vahşi Afrikalıların" beyaz Avrupalı kadınların ırzlarına geçtikleri, çocukları öldürdükleri en küçük ayrıntısıyla yazıldı, resimler yayımlandı. Böylece bir bakıma başta ABD olmak üzere Zaire'de vazgeçilmez çıkarları olan Fransa ve Belçika gibi ülkelerin en seçme askeri birliklerini Zaire'nin maden zengini Şaba eyaletine gönderip buradaki başkaldırmayı acımasızca bastırmaları haklı gösterilmek istendi.

Aslında Zaire'nin bakır, kobalt, uranyum, çinko, kadmiyum, yataklarının bulunduğu Şaba eyaletindeki olaylar 1977 yılının Mart ayında başlamıştı. Mobutu yönetiminin Batılı kapitalistlerin komisyonculuğunu yaptığının bilincine varan Şaba halkı yönetime karşı başkaldırmıştı. Geçen yılın Mart ayında da, tıpkı bu yıl olduğu gibi Mobutu yönetimi Batılı kapitalist ülkelerin askerlerinin desteği ile bu ayaklanmayı kanlı bir biçimde bastırmıştı.

Hareket içindeki tek örgütlü güç Kongo Ulusal Kurtuluş Cephesi adını taşıyan gerilla kuruluşudur. 1968 yılında kurulan bu örgütün başkanlığını ise son olaylar sırasında Fransız komandolarınca işgal edilen Kolvezi kentinin eski polis müdürü Nathanel Mbumba yapmaktadır. Kongo Ulusal Kurtuluş Cephesi içinde Mobutu'nun güçlerinden kaçarak gerilla örgütüne katılan eski hükümet askerleri büyük çoğunluğu oluşturmaktadırlar.

Zaire Komitesi adlı Brüksel'deki bağımsız örgütün verdiği bilgiye göre son başkaldırma, "Geçen yıl Mart ayında meydana gelen olaylardan sonra Katanga halkının durumlarında hiçbir değişiklik olmaması, durumun daha da kötüye gitmesi üzerine meydana gelmiştir."

Tüm Zaire'de geçen yıla oranla işsizlik çığ gibi artmış, halkın satın alma gücü görülmemiş ölçüde azalmıştır. Bütçe açığı 340 milyon dolar, zengin maden yataklarına rağmen, ülkenin dış borçları ise 2 milyar dolardır.

Bu çıplak gerçeklere rağmen, Zaire'deki durum Batılı kapitalist ülkeler ve burjuva basını tarafından bir sis bulutu ve korku hikayeleri ardında gizlenmekte, bu arada vazgeçilmez emperyalist çıkarlarını korumak için "uygar" Avrupalılar, Amerikalılar, İsrail ve Çin'in desteği ve alkışlarıyla Katanga'da bağımsızlık savaşçılarını, kadınları, çocukları kasap gibi kesmektedirler.

Zaire'de Batılıların çıkarları

Eski adı Katanga olan Şaba eyaleti, Zaire'nin sekiz eyaletinden birisini oluşturmaktadır. 24 milyon nüfuslu Zaire'de Şaba eyaletinin nüfusu yalnızca üç milyondur. Ancak bu eyalette Belçika 800 milyon dolar, Fransa 20 milyon dolar, İngiltere 60 milyon dolar, Federal Almanya 80 milyon dolarlık madencilik yatırımlarına sahiptirler. ABD'nin bu eyaletteki yatırımlarının 1 milyar doları aştığı sanılmaktadır. Nitekim, ABD'nin ilk atom bombası Katanga'da çıkarılan uranyum ile yapılmıştır.

Bir de gene Katanga eyaletinde Federal Almanya'nın ".özel" bir şirket tarafından işlettiği yüzbinlerce dönümlük bir "roket deneme" sahası bulunmaktadır. Bu sahada Otrag adlı "özel" Alman firması yeni geliştirilen roketleri ve diğer silahları "denemektedir". Bu "deneme" sahasının Afrika'da geniş çaplı sıcak bir çatışma sırasında bir NATO üssü haline dönüşeceği ise kuşkusuzdur.

Üniversite giriş sınavları yapıldı

Üç yüz bin öğrenci yine açıkta kaldı

Her yıl tekrarlanan bir oyun bu yıl yine oynandı. Binlerce lise mezunu genç sabahın erken saatlerinde önceden belirlenen salonların önünde toplandı. Ne kadar titizlikle hazırlandıklarıövüle övüle bitirilemeyen sınav giriş kartlarında belirtilmiş sıralarda yerlerini aldılar ve soru kitapçıklarının dağıtılmasını beklediler.

Üniversiteye giriş sınavlarını hazırlamakla yükümlü merkez aylarca önce çalışmay başlamıştı. Televizyonda özel programlar yapıldı. Heber programlarında sınav hazırlama merkezinin çalışmaları bütün yurda duyuruldu.

Ve sınavlar olaysız denebilecek bir düzen içinde sona erdi.

Ecevit Hükümetini sınavlar en çok bu yanıyla ilgilendiriyordu. Olağanüstü güvenlik tedbirleri sayesinde olay çıkması önlenmişti !

Anarşi bezirganlığı Türkiye'deki eğitim sorunun büyüklüğünü önlemeye yetmedi yine de. Sınava giren yaklaşık dörtyüzbin öğrencinin ancak 70 bin kadarı yüksek öğrenim yapmaya hak kazanabilecek.

Sorunun, bugünkü yapı içinde çözümsüz olduğu açık. Ancak ciddi, kalıcı ve tutarlı düzenlemelerle önemli adımlar atılabilir.

Yoksa, "sınavların olaysız geçtiğine sevinmek" bir ciddiyetsiz örneğidir.

NATO'da kalmamızı isteyen

ÇİN Hükümeti Türkiye'nin dostu olamaz!

● **Huang Hua, Zaire ve Belçika'dan sonra programda olmayan Türkiye ziyaretinin Ecevit in Sovyetler Birliği ziyaretinin öncesinde gerçekleşmesi bir rastlantı değil.**

CHP koalisyon hükümeti dışta cankurtaran temaslarını yoğun bir biçimde sürdürürken, ülkemize hesapta olmayan bir misafir çıkageldi. Gelecekteki kıyamet gününün Sovyetler Birliği yüzünden kopacağını savunmakla meşhur Çin'in Dışişleri Bakanı Huang Hua.

Huang Hua, Zaire ve Belçika'dan sonra programda olmayan Türkiye ziyaretinin Ecevit'in Sovyetler Birliği ziyaretinin öncesinde gerçekleşmesi bir rastlantı değil. Geliştirilmek istenen ikili ilişkilerin ekonomik, kültürel, ticari vs. alanlarının yanı sıra, Hua'nın Savunma Bakanı Hasan Esat Işık ile temaslarında demirbaş antisovyet açıklamaları, bu nedenle de silah konusunda yardımcı olabileceklerini açıklaması, rastlantı olamayan bu ziyaretin nedenini ortaya koymuş oldu.

Yine demirbaş antisovyetizm açıklamalarında Afrika'da gelişen ilerici hareketlerin SSCB'den destek görmesinden kaygılanılmış, emperyalist güçlerce tezgahlanan güdümlü hareketlerden yana olan tavır bir kere daha tekrarlanmıştır. Bilindiği gibi Çin dünyada gericiliği desteklemeyi Şili faşist cuntasını desteklemeye kadar götürmüştü. Bu nedenle Kuzey komşumuz ile gerçekleşebilecek en ufak bir gelişme bile Çin'in kaygılanmasına yeterli olmaktadır. Çin bu dış politikasıyla dünya barışında tehlikeli rol oynamaya devam etmekte, emperyalist ülkelerin işlerini kolaylaştırmaktadır.

Bafa Gölü kamulaştırıldı

● **ANAYASA VE MEDENİ KANUN'UN GÖLLERİN ÖZEL MÜLKİYETTE OLAMAYACAĞINI AÇIKÇA BELİRTMESİNE RAĞMEN, HÜKÜMETİN KAMULAŞTIRMA KARŞILIĞINDA BEDEL ÖDEMESİ GÖL ÇEVRESİNDEKİ KÖYLÜLER VE KAMUOYU TARAFINDAN GARİP KARŞILANDI.**

Hükümet "Göl üzerindeki özel mülkiyet hakkının Anayasa'ya ve çağdaş mülkiyet kavramına aykırı olduğu" gerekçesiyle Bafa gölünü kamulaştırdığını açıkladı.

Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanı Ali Topuz düzenlediği basın toplantısında "Bafa gölünün kamulaştırılmasına ilişkin kararnamenin Cumhurbaşkanlığına sunulduğunu ve Resmi Gazetede yayınlanınca yürürlüğe gireceğini" söyledi. Topuz, "Kamulaştırma değerinin kararın resmi gazetede yayınlanmasından sonra yedi gün içinde Söke Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından belirleneceğini sözlerine ekledi.

Konu hakkında bir açıklama yapan Bafa gölünü sahiplenenlerden Halil Özbaş da kamulaştırmaya karşı olmadıklarını, ancak kamulaştırma değerinin günün geçerli fiyatları üzerinden hesaplanmasını [illegible] diklerini belirtti.

Anayasa ve Medeni Kanun'da göllerin özel mülkiyette olamayacağı açıkça belirtilmesine rağmen, hükümetin kamulaştırma karşılığında bedel ödemesi göl çevresindeki köylüler ve kamuoyu tarafından garip karşılandı.

Osmanlılardan kalma bir senede dayanarak 1927 yılında alınan bir tapuyla göle sahiplenen aile ve çevre köylüleri arasında uzun yıllardır ihtilaf konusu olan Bafa gölü Ege bölgesinde Söke ile Milas ilçeleri arasında. CHP'nin eski Genel Sekreterlerinden İsmail Rüştü Aksal'ın ailesi ve Özal ailesinin sahiplendiği gölde köylülerin balık avlamasını önlemek için silahlı muhafızlar bekliyor. Gölde balık avlamaya çalışan köylülerden birçoğu bu silahlı muhafızlarca vuruldu, öldürüldü.

Şimdi köylüler gölden yararlanmak için doğrudan köylülerin denetiminde olacak bir balıkçılık kooperatifi kurmaya hazırlanıyorlar.

"KÖYE ULAŞIM PROJESİ" KÖY EMEKÇİLERİNİN GÖZLERİNİ BOYAMAYA YETMEYECEK

Başbakan Ecevit'in Hakkari ve yöresine yaptığı bir günlük helikopter gezisinden sonra gazetelerde şu başlıklar çıktı:

"Ecevit: Geri bıraktırılmış Doğu'ya hizmet akımı başlayacak, dedi..."

Bugüne kadarki burjuva iktidarlarından hangisi "Doğu'ya hizmet" başlatmadı ki? Hangisi doğyu kalkındırmadı ki?

Yıllardır, on yıllardır aynı şey söylenir:

— Doğuya hizmet götürülecek !

— Doğu kalkındırılacak !...

CHP hükümeti, on yıllardır sürdürülen ve aslı astarı çıkmayan vaadlere şimdi bir yenisini daha ekliyor, "Doğru yollarla donatacağız" diyor.

Bir yıl önce "Köykent" projeleriyle köyler nasıl güllük-gülistanlık oluverdiyse, şimdi de "Köy Ulaşım Projesi" ile doğu birden bire yollara kavuşacak, bölgelerarası adaletsizlik giderilecek !...

Emperyalizmin boyunduruğunda ve işbirlikçi büyük sermayenin kolunda olunduğu ve kalındığı sürece söylenenlerin hepsi boş, hepsi yalan.

"— Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun gelişmesini hızlandırmaya bu bölgenin köylerinden başlıyoruz. Bir başka deyişle gelişmeyi köylüden ve temelden başlatıyoruz. Bu yaz, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun 15 ilinde birden uygulanacak olan Köylüye Ulaşım Projemizle köylü yurttaşlarımız yalnız yola değil, gelişmenin ve uygarlığın tüm nimetlerine kavuşabilecektir."

Ecevit'in yaldızlı lafları bir yana.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da sürdürülen fiili sıkıyönetimle mi, gelişmenin ve uygarlığın tüm sistemleri bu bölgeye gelecektir?

Irkçı, mezhepçi, şoven milliyetçi, ayırımcı politikalarla mı doğuya hizmet götürülecektir?

Toprak ağalarıyle jandarma zulmüyle mi doğunun gelişmesi hızlandırılacaktır?..

Doğuda, Güneydoğuda dünden değişik ne var bugün ?...

CHP'nin hükümet olduğu günden bu yana değişen ne vardır ?

Hiç !

Ama gözler, kısa adı (KUP) olan Köy Ulaşım Projesiyle boyanmağa çalışılmaktadır şimdi...

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinden yana olmadan, işçi sınıfının politik örgüt ve hareketine saygı duyulmadan ne sömürüye, ne soyguna karşı olunabilinir. ne de bunun bir parçası olarak Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun sorunları çözümlenebilir...

Soygunun, sömürünün kaynağı sınıfsaldır ve CHP'de, işçi sınıfı ve emekçi kitlelere sarılacağına, büyük sermayeye, toprak ağalarına ve onların dıştaki ağababalarına yaslanmaktadır.

Değişen nedir?

YOLSUZ, SUSUZ, OKULSUZ BİR MAHALLE: K. Mustafa Kemalpaşa

UMUT KARIN DOYURMUYOR!

K.Mustafa Kemalpaşa İstanbulun yoksul mahallerinden biri. Binlerce emekçi yolsuz, susuz, ışıksız ve okulsuz yaşamlarını sürdürme mücadelesi veriyor.

Evet, belki yol yok, su yok, okul yok, yok oğlu yok ama, birşey var, hiç bitmeyecek bir şey: mücadele azmi.

TİP Bakırköy İlçe Örgütü. Geçtiğimiz günlerde K.Mustafa Kemalpaşa emekçilerine dağıttığı bildiride şöyle diyordu:

"İnsanlar uzaya füzeler gönderirken, birçoğumuz halâ dedesinden kalma gaz lambasıyla aydınlanmaya çalışıyor. Elektrikten faydalananlarımız da, ekmeğinden, tuzundan keserek olanca parasını veriyor. Yollarımız bataklık halinde, diz boyu çamur. Yağmur yağınca evlerimizi sular basıyor. Güçlükler içinde su ve ekmek buluyoruz. Çocuklarımız okula gidebilmek için kilometrelerce yol yürümek zorunda. İşe gidebilmek başlıbaşına bir sorun. Saatlerce kuyrukta bekleyip tıka basa minübüslere dolmaya çalışıyoruz. Sağlıksız ve derme çatma gecekondularımızda soğuk, güçlük ve hastılık yakamızı bırakmıyor. kısacası emekçiler için gün günden kötüye gidiyor.

Bıçak kemiğe dayandı, sıkıntılı ve güçlük içinde yaşamak zorunda değiliz. Zam, yoksulluk ve fakirlik bizim kaderimiz değildir. Zorlukları yenmek kendi ellerimizde güçlü kollarımızdadır. Elektriği, yol sorununu, ulaşım güçlüğünü, susuzluğu, okul isteğini, iyi konutlarda yaşamayı ve her türlü zorluğu var gücümüzle haykıralım, örgütlenerek haykıralım."

K.Mustafa Kemalpaşa emekçilerinin mücadele azmi bileniyor. İnsan gibi yaşanan bir dünyaya duydukları özlemle, örgütlü mücadele içinde yerlerini alıyorlar.

ARJANTİN: BİRA, FUTBOL VE FAŞİZM

Fotoğraftaki adamlar bugün Arjantin'i yöneten faşist cuntanın ileri gelenleridir. Adamların suratlarına bakıp ne mal olduklarını anlamak hiç güç değil. Ortadaki bıyıklı zat, askeri cuntanın başı Videla.

Gazetelerde okuyoruz bu Videla efendi maçları hiç kaçırmıyor, kendinden geçerek seyrediyormuş.

Nasıl keyiflenmez, dünya Arjantin, Arjantin diye haykırıyor. Ülke yoksulluktan inlerken, inanılması güç sefahat alemleri için milyonlarca lira su gibi harcanıyor.

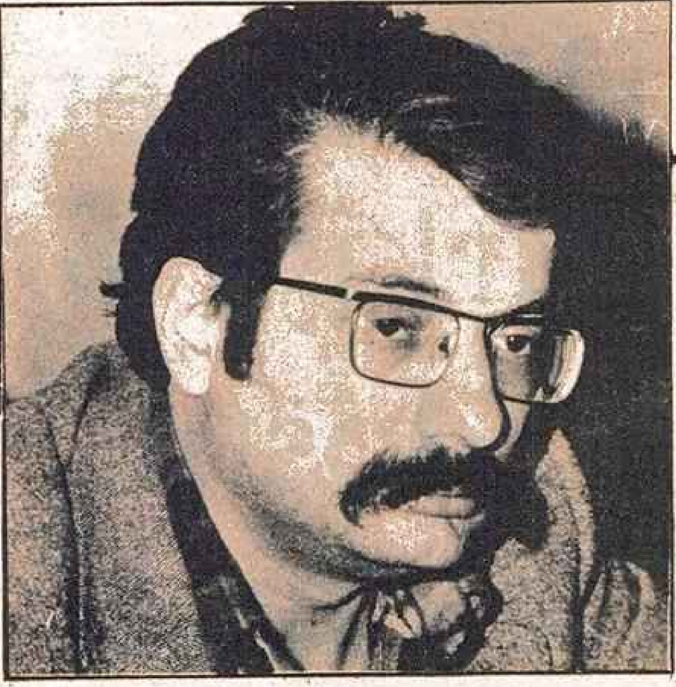
Ama neye yarar?

Önce birasını duyduk Arjantin'in, sonra futbolunu. Videla bira ve futbolu, faşizmin üstünü örtmek için kullanıyor. Televizyon kameraları staddaki silahlı askerleri göstermemek için büyük çaba harcıyor.

Biranın da, futbolun da emekçi halkın mücadelesine vız geleceğini söylemek gereksiz. Videla ve ötekiler bakalım o zaman ne yapacaklar.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

TÜM-DER Genel Başkanı Erhan Tezgör

"MEYAK İÇİN KESİLEN 7 MİLYAR LİRA BULUNMASI GEREKEN YERDE DEĞİL"

TÜM-DER Genel Başkanı Erhan Tezgör Ankara'da bir haber ajansına yaptığı açıklamada 900 bin memurun 8 yıldır devlete MEYAK adı altında ödediği vergiden dolayı birikmesi gereken 7 milyar liranın Merkez Bankası fonunda bulunmadığını belirtti.

MEYAK'ın bir sosyal güvenlik kurumu olmadığı, memurların Emekli Sandığının yanı sıra ikinci bir sosyal güvenlik kurumuna ihtiyacı olmadığı halde MEYAK'ın kurulmasının kredi sıkıntısı çeken burjuvaziye para aktarmak amacıyla kurulduğunu belirten Erhan Tezgör "Meyak kesintileri derhal durdurulmalı, birikmiş paralar faizleri ile birlikte iade edilmelidir. Memurların sosyal güvenlik kurumu olan Emekli Sandığının yönetimi de gerçek sahiplerine, memurlara devredilmelidir." dedi.

Memurların ekonomik ve demokratik haklarını savunmak için kurulan ve yurt çapında örgütlenerek memur kitlesinin güven ve desteğini kazanmış olan TÜM-DER yıllardır MEYAK kesintilerinin aslında burjuvaziye kredi olarak kullanılan bir fon olduğunu ortaya koymakta ve bu konuda mücadele etmektedir.

TİP GENEL BAŞKANI BORAN

"Ecevit dışta ve içte sermayeye güvence veriyor"

Mimarlar, mühendisler, teknikerler gibi teknik elemanların bütününü kapsayan TÜTED Genel Kurulu yapıldı. Genel Kurul'da Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, CHP milletvekili Ali Nejat Ölçen konuk olarak birer konuşma yaptılar.

CHP İstanbul Milletvekili Ali Nejat Ölçen konuşmasında teknik elemanların sendikal haklar isteğini "sendikalar kapitalist ülkelerde işçilere verilmiş bir elma şekeridir" diye geçiştirmeye çalışınca delegelerce protesto edildi.

TİP Genel Başkanı Behice BORAN konuşmasında, Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullarda demokratik kitle örgütlerine düşen görevin önemine değinerek teknik elemanların mücadelesinin diğer emekçilerle işçi sınıfının yürüttüğü mücadelenin ayrılmaz bir parçası olduğunu, belirti. Boran konuşmasına şöyle devam etti:

"Biliyoruz ki ekonomik bağımsızlık olmadan siyasi bağımsızlık perçinlenemez, sağlam temellere oturamaz. Emperyalist kapitalist dünya ilişkileri içinde kalındıkça da bağımlılık, sömürü, baskı boyunduruğundan kurtulunamaz. Kalkınıp çağdaş en ileri toplum düzeyine erişilemez. Çıkış yolu, emperyalist-kapitalist ilişkiler ağı dışına çıkıp sosyalizm doğrultusunda gelişmeye yönelmektir.

IMF'nin ve diğer emperyalist kuruluşların borçlar ve krediler konusunda ileri sürdükleri ön koşulları kabul etmekle Türkiye'nin emperyalizme bağımlılık bağları daha da sıkılanmıştır. Başbakan Ecevit ambargo kaltıktan sonra ABD ile ilişkilerin daha sağlam esaslara oturacağını söylemektedir. Ecevit'in Avrupa ve Amerika'daki gezilerinde ısrarla yaptığı, politik yetkililere, güçlü ekonomik, mali çevrelere ve iş adamlarına NATO'dan çıkılmayacağı, Batı'dan kopulmayacağı konusunda güvence vermek olmuştur."

Konuşmasına yurtta meydana gelen terör ve cinayetlerin nasıl tırmandırıldığı konusunu açıklayarak devam eden Behice Boran "Emperyalizme ve faşizme karşı ancak işçi ve emekçi kitlelerin, ileri, demokratik güçlerin örgütlü birleşik gücüyle karşı konulabilir, bu habis güçlerin üstesinden gelinebilir. Türkiye İşçi Partisi işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olarak demokratik tuplumsal muhalefeti örgütleyip birleştirmek konusunda üzerine düşen yükümlülüğün bilincindedir ve bilinçle çalışmalarını sürdürmektedir."

Sovyetler Birliği ile Siyasi Belge imzalandı

Başbakan Ecevit 21 Haziran günü Sovyetler Birliği'ne gitti. Ecevit'in beş gün sürecek olan Sovyetler Birliği gezisinde iki ülke arasındaki ekonomik kültürel ve politik ilişkilerin gözden geçirilmesi bekleniyor. Ancak bu gezi Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanan "siyasal belge" ile özel bir önem kazanıyor. Türkiye-SSCB "siyasal belgesi", iki ülke arasındaki ilişkilere yeni bir boyutun kazandırılması anlamını taşıyor.

Türkiye ile SSCB arasındaki ilişkiler, ikinci dünya savaşından sonraki uzun bir dönem boyunca emperyalist devletlerin estirdiği "soğuk savaş" rüzgarlarının etkisi altında alabildiğine gerginleşti. Sırtlarını emperyalist devletlere dayayan yerli egemen sınıflar efendilerine daha iyi yaranabilmek için, Sovyetler Birliği'ne karşı düşmanlığın en ateşli şampiyonları kesildiler. "Sovyetler'in Türkiye'yi tehdit ettiği" masallarıyla emekçi halkımızın kafasına Sovyetler Birliği'ne karşı düşmanlık tohumları ekmeye, onu sosyalizmin büyük başarılarını göremez hale getirmeye çalıştılar. Böylece Türkiye ile SSCB arasında, kurtuluş savaşı yıllarında ve sonrasında emperyalizmin tasallutuna karşı kurulan yakın dostluk ve işbirliğinin üzerine kül dökmeye çalıştılar.

Emperyalizmin ve NATO gibi saldırgan bir bloğun barış düşmanı yüzü, son yıllarda bütün çıplaklığıyla ortaya çıktı. Sovyetler Birliği'nin ve tüm sosyalist ülkelerin, dünya barışının en samimi savunucuları olduklarını, bütün devletlerle dostluk ve işbirliği istediklerini kimse gizleyemez oldu. Bu yüzden en azılı emperyalist çevreler bile, "soğuk savaş"ın yerine "yumuşama" ortamının geçmesine boyun eğdiler. "Sovyet tehdidi" söylentilerinin, halkları korkutmak için ortaya atılan birer çocuk masalı olduğu açıkça ortaya çıktı.

Bugün Türkiye'yi yönetenler de, başta ABD olmak üzere emperyalist devletlerin ve NATO'nun Türkiye üzerinde çevirdiği oyunları artık sahte "Sovyet tehdidi" masallarıyla örtbas edemez oldular.

1960'lardan beri Türkiye ile SSCB arasında özellikle ekonomik ilişkiler gelişti. Bugün Ecevit hükümeti, Türkiye'ye yönelen bir "Sovyet tehdidi"nden söz edilemeyeceğini utangaç bir dille de olsa itiraf ediyor. Bu gelişmeler, Türkiye ile SSCB arasındaki ilişkilerin gerginlikten kurtarılarak normal dostluk ve işbirliği ortamına sokulmasının olanaklarını yarattı. Moskova'da imzalanan "siyasal belge", işte böyle bir ortamda önem kazanıyor.

Türkiye-SSCB "siyasal belgesi", halkımızın özlemini duyduğu sürekli barış ortamının yaratılması için olduğu gibi, Ortadoğu ve Doğu Akdeniz bölgesinde de barış ve güvenliğin korunup geliştirilmesi için büyük önem taşıyacaktır. "Siyasal belge"nin gerçekten bu amaca hizmet edebilmesi için, işçi sınıfını ve tüm emekçileri yorulmak bilmeyen bir mücadele bekliyor. Barış, emperyalistlerin bir lütfu olarak değil, emekçi halkın ısrarlı mücadelelerinin bir ürünü olarak elde edilecektir.

SİYASAL BELGE NEDİR?

Devletlerarası ilişkilerde kullanılan "siyasal belge" gibi deyimlerin anlamını belleklerimizde canlandırabilmek belki hemen mümkün olmuyor. "Siyasal Belge" deyimi, alışkın olduğumuz "anlaşma", sözleşme" gibi sözcüklerden daha farklı bir anlam taşıyor. Bu farklılık şurada yatıyor: "Siyasal belge" deyimi, aralarında uzun yıllar boyunca köklü anlaşmazlık noktaları olan, ilişkileri üzerinde sürekli olarak gerginlik rüzgârları esen ülkelerin, bu olumsuz durumu düzeltmek için imzaladıkları ilk belgeler için kullanılıyor. Böyle belgelerde, her iki ülke de, aralarındaki ilişkileri düzeltme, bu ilişkileri dostluk ve karşılıklı güven temeli üzerinde geliştirme isteklerini açıkça ilân ediyorlar. Böylece daha ileri ilişkilerin geliştirilmesi için bir hareket noktası yaratılıyor.

ONBEŞ GÜNDE BİR

DONDURMA

(Baştarafı sayfa 1'de)

mümkün. Ya oraya varıp geri dönebilmek. Gidiş geliş yol masrafı ile içeceğimiz birer çay, gazoz veya dondurmanın parasını birlikte hesaba vurduğumuzda bu küçücük eğlencemizin bile sonunda burnumuzdan fitil fitil geleceğini görünce, gerçekleştirmek bir yana, düşünmesi bile zor geliyor insana. Ve bu gidişle her geçen gün bir öncekini aratacağa benzer.

Fiyatlar almış başını gidiyor. Ücret ve maaşlara gelince asıl "dondurma" yapılmak istenen ise bunlar. Ücretlerin dondurulması konusu ne zamandır gündemde. Tabii bu açıkça söylenmiyor. Toplu sözleşme düzeninin enflasyonu artırıcı yönde etkide bulunduğundan, düzeltilmesi gereğinden dem vuruluyor. Gerekli önlemlerin alınacağı belirtiliyor. Neymiş, toplu sözleşmelerle ücretler öyle artıyormuş ki, ekonomimizin bunu karşılamaya gücü yetmiyormuş, neticede hem mamullerin fiyatı aşırı olarak artıyor, hem de en büyük işveren devlet yeniden para basma makinesini çalıştırma zorunda kalıyormuş, bu da hayat pahalılığını körükleyen başlıca unsur oluyormuş. Onun için bu kısır döngünün bir yerinden kırılması gerekiyormuş, yani ücretler "makul" bir düzeyde tutulmalıymış.

Ücretler makul bir düzeyde tutulacak, -belki biraz göstermelik artışına da hayır demeyecekler- ya fiyatlar ne olacak, o ücretin satınalma gücü ne olacak? CHP hükümetinin sözcüleri en iyimser tahminle yıl sonuna kadar enflasyon hızının geriletilebileceğinden bahsediyorlar. Yani bu çetrefil ifadenin arkasında, eğer hayat bugün yüzde elli pahalılaşıyorsa -ki nerdeyse yılbaşından bu yana daha altı aydı yarıyarıya arttı fiyatlar- bu pahalılaşmayı eğer üçte bire indirebilirlerse büyük başarı sayacaklar, onu söylemek istiyorlar. O halde bırakınız, toplu sözleşme ile eskisinden daha iyi bir duruma kavuşma olanağını, yalnızca eskinin aynen devamı için dahi ücretlerin en az hayatın pahalılandığı kadar artması gerekecektir ve bu gerçek bir artış da olmayacaktır. İş buraya gelince bakla ağızdan çıkıyor, ekonominin buna tahammülü yoktur. Kısacası birkaç kuruşluk göstermelik artışa mukabil aslında bugünkünden de geriye gidilecektir. İşçiler, emekçiler için, ücretliler, memurlar için düşünülen, tasarlanan kolaylık bu.

Ama sıra büyük işadamlarına, sanayicilere, tüccarlara geldi mi, merak etmeyin, muhalefette söylediklerimiz muhalefette kaldı, sizin istemiyeceğiniz hiç bir şey yapacak değiliz, diye güvence üstüne güvence veriliyor, verilmekle da kalmayıp uygulamaya geçiliyor. Böylece CHP, kendisine oy verip destekleyen, birinci parti haline getirip iktidar yollarını açan işçi ve emekçi yığınların değil, sermaye sınıfının ikinci tercih ettiği parti olduğunu bir kez daha kanıtlıyor.

Aman efendim, adamlar ne yapsınlar, öyle bir enkaz devraldılar ki başka çareleri yoktu, teranelerine gelince Türkiye İşçi Partisi, başka çarelerin hem de nasıl var olduğunu, bugünkü şartlardan hareketle hem işçi ve emekçilerin yaşam düzeylerini daha yükseltip, hem de bugünkü dar boğazdan çıkışın ve daha hızlı bir kalkınma olanağının bulunduğunu ispat etti. Yakında yayınlanacak olan "Demokratikleşme İçin Plan 1978-1982" kitabında bu olanak bilimsel incelemelerle ve kesinlikle ortaya konmakta. Türkiye İşçi Partisi'nin bu çalışması, bir şeyi daha bilimsel bir kesinlikle ispat etmektedir ki, o da, eğer gerçekten faşizme set çekilmek, gerçekten demokratikleşmek isteniyorsa belirtilen olanağı kullanmaktan başka yol yordam yoktur.

O halde yapılacak iş, hergün biraz daha fos çıktığı anlaşılan şu veya bu hayale bel bağlamak yerine işçiler emekçiler olarak, sosyalistler ilericiler, demokratlar ve tüm yurtseverler olarak "örgütlü birleşik güç" haline gelmek ve bu yolla ülke politikasında tüm ağırlığıyla yer almaktır. Türkiye İşçi Partisi'nin öncülüğünde yapılmakta olan ve her geçen gün adım adım biraz daha mesafe kazanılan da budur.

Nihat SARGIN